

szerz. Káldy Gyula. Arad, 1869. »Faust«, Debrecen, 1870. »A római fuvolás«, Arad, 1871.

Follinusz Hermin, színésznő, F. János színigazgató leánya, sz. 1855-ben, megh. 1881. aug. 3-án, Budapesten. Már kis gyermekkorában játszik a színpadon és örökölte atyja kiváló tulajdonait. 1870. nov. 15-én már hivatalosan szerepel a színpadon. 1873. okt. 7-én Kolozsvárott a »Hamupipóké«-ben mutatkozott be. — Férje: Schwarz Gyula, karmester.

Follinusz János (kis-csernei), színész és igazgató, sz. 1818-ban, Szolnokon, megh. 1881. máj. 28-án, Budapesten. Iskoláit Pesten végezte és ott hallgatta a gyógyszerészeti tanfolyamot is, később atyja gyógyszerárában volt alkalmazva. Szép tenorhangja lévén, Bécsbe ment és ott képezte magát az énekben, aztán visszatérve, 1841. okt. 6-án lépett a színpályára és mint kiváló énekesszínész működött. 1847-ben a Szabó József és Havi Mihály-féle társulattal bejárta Ausztriát és Olaszországot. A szabadságharcban mint honvédszázados vett részt; utána újból színész lett és bevándorolta az egész országot. 1860—66-ig Kolozsvárt igazgató, 1866—73-ig Aradon, Pécsen, majd Pozsonyban volt igazgató. Színműfordításai: »Vöröshaj«, »Nőm szolgája«, »Órás kalapja«, »Eljegyzés lámpafénynek«, operett, Offenbachtól (1859., Havival), »Arany chignon«, »Petaud király«, stb.

Follinusz Jánosné Lukácsy Antónia, színésznő, sz. 1828-ban, Aradon, megh. 1870. máj. 15-én, u. o. Aradon járt zenébe és 1841. okt. 6-án lépett a színpályára. 1846-ban a pesti német színházban, később a Nemzeti Színházban szerepelt. Férjének hű kísérője volt s a vidék egyik legkedveltebb társalgási színésznője. 1852. március 14-én fellépett a »Normá«-ban, a Nemzeti Színházban. Fordított művei: »Ördög, vagy a párisi vak leány« (más címe: »Párisi utcai vak leány«), Anicet után; »Hamupipóke« (Benedix után), Aradon, 1868.

Folt, amely tisztít, dr. 4 felv. Írta: José Echeagaray. Ford. Patthy Károly. Bem. 1898. jan. 14. Nemzeti Színházban,

ahol Márkus Emmával nagy sikere volt. Főszereplők: Matilde: Márkus Emma; Henriqueta; Maróthy Margit; Conception; Helvey Laura; Dolores: Keczeri Irén; Fernando: Mihályfi Károly; Don Justo: Bercsényi Béla; Don Lorenzo: Császár Imre.

Foltényi Vilmos, (eredetileg: Foltiny) úttörő színész, sz. 1822. máj. 24-én, Komjáton (Nyitra m.), megh. 1905. febr. 3-án, Debrecenben. Szülei nemes emberek voltak. Iskoláit Pesten végezte, ahol atyja a herceg Grassalkovich-uradalom főszámtartója volt. Tanulmányai végeztével a 19 éves F. 1841. év tavaszán Gödöllőre ment, ahol az uradalom főmérnöki irodájában gyakor-nokoskodott. 1842. ápr. 1-én lépett a színpályára s előbb kóristáskodott a Nemzeti Színházban, 30 frt fizetés mellett. Itt 3 évet töltött, majd vidékre ment és elszereződött id. Szerdahelyi József—Havi Mihály és Szabó József igazgatók egyesített társulatához és mint első operanékes ismert névre tett szert Szeged, Nagyvárad, Kolozsvár színpadjain. Midőn e társulat feloszlott, Szabó és Havi megalakítja az »Első magyar négyes daltársulat«-ot, s ezzel ő is bejárja Olaszországot, Stíriát, Karinthiát, továbbá Franciaországot, Angliát, Svájcot és Dániát. A téli idényre Bécsbe szerződött. 1847-ben újra a Szabó—Havi-társulat tagja és ismét a külföldet járja. A szabadságharc kitörésekor hazajött és mint honvédtüzér több csatában vett részt. 1848. szept. 29-én Kassán játszik az akkori kedvelt »Szenttropezi úrnő« c. operettnben. Itt csak dec. 11-ig marad, azután visszamegy a harotérre s mint a röppentyűsök parancsnoka a Honvéd-hadihajón szolgált. A szabadságharc után bujdosott, azután Szatmárt folytatta pályáját. 1850—1854-ig Latabár Endre társulatához szerződött és Nagykanizsán, Kaposvárott, Győrött játszott. 1856-ban Aradon volt szerződésben, Szabó Józsefnél és a bécsi józsefvárosi és wiedeni színházakban játszik. 1859-ben Reszler István debreceni színházához szerződik, előbb Pécsen lép fel, majd Zágrábban és innen Kaposvárra viszi sorsa. 1861-től pedig állandóan Debrecenben marad, ahol ez év szept. 1-én nőül vette Szabó-Szákfy Amáliát. (Lásd: Foltényiné.) 44 évig működött a színi-